

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Бардадим М.В.

Доцент кафедри обліку, оподаткування та УФЕБ ДДАЕУ

Погорєлова Т.П.

Доцент кафедри обліку, оподаткування та УФЕБ ДДАЕУ

Загальний рівень економічної безпеки вітчизняних підприємств сільського господарства є низьким, про це свідчить: низький загальний показник безпеки, погіршення якості діяльності підприємств в фінансовій та господарській сфері, недостатньо ефективне використання активів, низька прибутковість на одну гривню власного капіталу, недостатній професійний рівень працівників та низька інвестиційна привабливість через застаріле обладнання, зростання кількості збиткових підприємств та сум збитків. Серед факторів, які до цього призвели можна виділити: негативний вплив зовнішніх та внутрішніх несприятливих умов, недостатній рівень нормативно-методичного забезпечення управління економічною безпекою на рівні підприємств, низька кваліфікація керівництва, недостатній досвід боротьби з загрозами економічного характеру та необхідністю підтримки економічної безпеки на належному рівні, нестача фінансових ресурсів тощо.

Організаційно-економічний механізм підвищення економічної безпеки сільськогосподарських підприємств має базуватися на застосуванні системи методів та організаційних, нормативних, фінансових, інформаційних і мотиваційних засобах впливу на підвищення функціональних критеріїв економічної безпеки, впровадженням служби безпеки чи переданням функцій з її забезпечення іншим відділам підприємства.

Вважаємо, що пріоритетними напрямками підвищення рівня економічної безпеки сільськогосподарських підприємств повинні бути:

- 1) створення: великого високооснащеного виробництва, здатного

застосовувати передові технології і використовувати високопродуктивну техніку.

2) організація машино-технологічних станцій для технічного і технологічного забезпечення діяльності селянських (фермерських) господарств та особистих підсобних господарств;

3) розвиток сільської інфраструктури: збутових і постачальницьких кооперативів; маркетинго-консалдінгових центрів; інформаційно-консультаційних служб; інвестиційно-інноваційного фонду.

4) державна підтримка сільськогосподарського виробництва по наступними напрямками:

- цінове регулювання: встановлення гарантованих цін на ресурси, захисних цін для підтримки вітчизняних виробників, заставних ціни для закупівлі в заставу продукції;

- кредитування: організація кредитів під сезонні витрати, бізнес-проекти субсидування процентних ставок по кредитах, ф'ючерсні контракти, лізинг сільгосптехніки і устаткування;

- оподаткування: надання податкових пільг, реструктуризація податкової заборгованості.

- страхування: пільгове, різних видів ризиків, державні виплати при стихійних лихах;

- бюджетне фінансування: пряме бюджетне фінансування, субвенції, субсидії, дотації, компенсації, державні цільові програми.

- фінансування заходів із землеустрою, комплексному агрохімічного окультурення полів, по агро меліорації;

- проведення політики розумного протекціонізму: забезпечення вітчизняним товаровиробникам умов для нормальної конкуренції з зовнішнім ринком;

- компенсація витрат з утримання об'єктів соціальної інфраструктури села, що знаходяться у власності сільськогосподарських організацій;

- стимулювання припливу інвестицій в аграрну галузь.